

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรด้านครอบครัวที่สัมพันธ์กับการติดยาเสพติดของวัยรุ่นชาย
ตอนกลางในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นวัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescents) จำนวนทั้งสิ้น 186 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ตามข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมใช้สารเสพติด คือ กลุ่มวัยรุ่นที่ใช้สารเสพติด และกลุ่มวัยรุ่นที่ไม่ใช้สารเสพติด ด้วยเทคนิคการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมีลักษณะดังนี้

(1) กลุ่มวัยรุ่นที่ใช้สารเสพติด มีอายุตั้งแต่ 15 – 18 ปี ที่อยู่ระหว่างการบำบัดรักษา ณ โรงพยาบาลที่บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด และศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ภาครัฐ กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า สถาบันธัญญารักษ์ และศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดลาดหลุมแก้ว จำนวนทั้งสิ้น 96 คน

(2) กลุ่มวัยรุ่นที่ไม่ใช้สารเสพติด มีอายุตั้งแต่ 15 – 18 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนวัดสระเกศ โรงเรียนปทุมคงคา และโรงเรียนกุนนทีรุทธARAMวิทยาคม จำนวนทั้งสิ้น 90 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 แบบประเมินการทำหน้าที่ครอบครัวของ Chulalongkorn Family

Inventory: CFI

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดลองใช้และหาประสิทธิภาพของแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด โดยนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 15 – 18 ปี รวมทั้งสิ้น 45 คน และกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด ที่มีอายุตั้งแต่ 15 – 18 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 30 คน

2. นำแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด ซึ่งผ่านการทดลองใช้และหาประสิทธิภาพเป็นที่เรียบร้อยแล้วนั้น ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 15 – 18 ปี ในโรงพยาบาลที่บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ภาครัฐ กรุงเทพมหานคร จำนวน 96 คน และกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด ที่มีอายุตั้งแต่ 15 – 18 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 90 คน โดยผู้วิจัยแนะนำตัวเองพร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์การวิจัย และขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างให้ตอบแบบสอบถาม และทำการคัดเลือกข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างตอบครบถ้วนและตรงกับคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติร้อยละ (%) ค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในการวิเคราะห์ข้อมูลจาก แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และแบบประเมินการทำหน้าที่ของครอบครัว

2. ในการศึกษาปัจจัยคัดสรรด้านครอบครัวที่สัมพันธ์กับการติดยาเสพติดของวัยรุ่น ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) โดยวิธีการวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise) ใช้สถิติวิลคิส แลมดา Wilks' Lambda เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวแปรที่มีอยู่เข้ามาวิเคราะห์เป็นขั้นๆ โดยการเพิ่มตัวแปรครั้งละ 1 ตัว ตามลำดับความสำคัญของตัวแปร โดยการใช้โปรแกรม SPSS

ผลการวิจัย

จากตัวแปรที่นำมาศึกษา 5 ตัวแปรหลัก มีตัวแปรจำนวน 3 ตัวแปร ที่สัมพันธ์กับการติดยาเสพติดของวัยรุ่นชายตอนกลาง ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ตัวแปรสถานภาพการสมรสของพ่อแม่ ตัวแปรการทำหน้าที่ของครอบครัว และตัวแปรลำดับการเกิด ซึ่งนำเสนอรายละเอียดของตัวแปรที่สามารถจำแนกความแตกต่างของระหว่างวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดปัจจัย และนักเรียนวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด โดยจำแนกตามปัจจัยหลักและปัจจัยย่อย ได้ดังต่อไปนี้

1. สถานภาพการสมรสของพ่อแม่

1.1 พ่อและแม่แยกกันอยู่ ($C_i = .720$) พบว่า กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด มีพ่อและแม่แยกกันอยู่ถึงร้อยละ 53.1 ของจำนวนวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดทั้งหมด ในขณะที่วัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด มีพ่อและแม่แยกกันอยู่เพียงร้อยละ 22.2 ของจำนวนวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดทั้งหมด

2. การทำหน้าที่ของครอบครัว ($C_i = -.487$) พบว่า กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด มีคะแนนการทำหน้าที่ของครอบครัว (Family Functions) โดยเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด

3. ลำดับการเกิด

3.1 ลูกคนเล็ก ($C_i = .426$) พบว่า วัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดมีลำดับการเกิดเป็นลูกคนเล็กถึงร้อยละ 43.8 ของวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดทั้งหมด ในขณะที่วัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดมีลำดับการเกิดเป็นลูกคนเล็กเพียงร้อยละ 27.8 ของวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดทั้งหมด

ข้อจำกัดในการศึกษา

1. แบบสอบถามที่เกี่ยวกับการเห็นตัวอย่างในการใช้ยาเสพติดของสมาชิกในครอบครัว และจำนวนสมาชิกของครอบครัว อาจมีความไม่ชัดเจนและคลุมเครือ ทำให้กลุ่มตัวอย่างบางคนสับสนและไม่เข้าใจในการตอบ ข้อมูลที่ได้จึงไม่ชัดเจน

2. เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างบางคนมีความสงสัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม หลังจากที่ผู้วิจัยอธิบายให้กับกลุ่มตัวอย่างทุกคนแล้ว ผู้วิจัยจึงเข้าไปอธิบายให้กับกลุ่มตัวอย่างเพียงบางคนที่ไม่เข้าใจเท่านั้น ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในการปฏิบัติต่อกลุ่มตัวอย่างคนอื่น และอาจทำให้เกิดการชี้นำในการตอบ อาจทำให้คำตอบเบี่ยงเบนไปจากการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างนั้นๆ ได้

3. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนที่ติดยาเสพติดบางคนอาจมีการรับรู้ที่ผิดไป ทำให้ข้อมูลบางส่วนที่ได้บิดเบือนไป

ข้อเสนอแนะ

1. หน่วยงานของรัฐควรจัดโปรแกรมให้การศึกษาเกี่ยวกับบิดามารดาในการสร้างความสุขในครอบครัว เพราะหากเยาวชนมีครอบครัวที่อบอุ่น บิดามารดาอยู่ด้วยกัน และทำหน้าที่ของครอบครัวได้อย่างเหมาะสม จะเป็นแนวทางในการป้องกันเด็กจากยาเสพติดได้ดีที่สุด
2. ควรส่งเสริมการศึกษาด้านครอบครัวให้เด็ก และเยาวชนได้รู้ถึงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะบทบาทของพ่อ แม่ และลูก
3. ปลุกฝังค่านิยมที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในครอบครัว ตลอดจนทักษะในการดำรงชีวิตให้แก่เยาวชน เพื่อให้มีความพร้อมในการดำเนินชีวิต และมีทักษะในการแก้ปัญหา มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวและสังคม